

[Lannung.]

inklusive den nye Straffelov. Jeg henstiller derfor meget, at man snarest faar klaret dette Forhold. Vi er jo en Retsstat, og vi bør gøre alt, hvad der er menneskeligt muligt for at holde os paa Højde med vore Traditioner i saa Henseende. Jeg tror ogsaa, at hvis vi ikke var blevet ligesom lidt sløvede af alt det, vi oplevede under Besættelsen, vilde alle reagere meget stærkere med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg henstiller derfor, at man nu snarest faar tilendebragt i hvert Fald en første Sortering af de internerede og faar frigivet dem, for hvis Vedkommende man efter Undersøgelsen maa erkende, at der ikke foreligger tilstrækkeligt Grundlag for at holde dem fast.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg haaber, at den højtærede Formand tillader, at jeg siger lidt mere om dette. Først skal jeg sige med Hensyn til de Bemærkninger, der blev fremsat af det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen, at det er nu mit Indtryk, som jeg har faaet ved stadig at følge, hvordan de internerede bliver behandlet — jeg kan sige, at selv om det i og for sig ikke sorterer under mit Embede, har Spørgsmaalet dog fra Begyndelsen haft min levende Interesse, og jeg har sørget for at holde mig underrettet om, hvordan Forholdene er — det er altsaa mit Indtryk, at i det store og hele er Forholdene tilfredsstillende. Naturligvis kan der forekomme Tilfælde, som giver Anledning til Klage. Jeg har ogsaa faaet forebragt saadanne Tilfælde, og naar jeg faar saadan Kritik forelagt, saa tager jeg den ikke med en afvisende Holdning; jeg hører til dem, der mener, at fri Kritik er et ordnet Samfunds Livsnerve. Kritik bør komme til Orde, og Kritik bør tages alvorligt; saa er det muligt, at man i det enkelte Tilfælde finder, at den er mindre berettiget, og det kan man saa oplyse dem om, der kritiserer, men saa er Forholdene undersøgt. Jeg har enten selv ladet foretage Undersøgelse af saadanne Forhold, der er forelagt mig, eller givet dem videre til Københavnsledelsen, som — det kan jeg ogsaa sige paa dette Sted — virker med overordentlig stor Samvittighedsfuldhed, og jeg ved, at saadanne Klager er blevet gjort til Genstand for korrekt Behandling. Naturligvis kan der, hvor saa mange Mennesker er samlede under forholdsvis primitive Forhold, ogsaa lyde Klager over de sanitære Forhold. Det er rigtigt, og det er ogsaa en Ting, som jeg fra første Færd har haft min Opmærksomhed hen-

vendt paa. I det hele taget maa jeg have Lov til at sige, at jeg har ikke nogen anden Indstilling over for de Spørgsmaal, der rejses her, end de ærede Medlemmer af dette høje Ting.

Med Hensyn til Cirkulæret skal jeg sige, at jeg har ikke haft dette Cirkulære, som er udstedt om Opretholdelse af Disciplinen, i Haanden, saa jeg kan ikke udtale mig om Enkeltheder. Jeg har, som jeg sagde før, opfattet det saadan, at det gaar ud paa at fastlægge Retningslinier for Disciplinens Opretholdelse, og at det ikke gaar ud paa at etablere en Stat i Staten, som henfører under en særlig Modstandsbevægelses Myndighed de Retsafgørelser, som naturligt henhører under Statens Myndighed. Jeg ved ikke noget om det, men jeg skal have min Opmærksomhed henvendt paa det, og er der noget, som giver Anledning til Tvivl, skal jeg gøre det, der skal gøres, for at faa Sagen ordnet paa den rigtige Maade.

I øvrigt forstod jeg det saadan, at det ærede Medlem Hr. Rytter og jeg vist ikke er uenige i vort Syn paa disse Forhold. Jeg nævnte med særlig Anledning de Bestræbelser, der var gjort for at bringe dem, der blev interneret som Kommunist, under grundlovsmæssige Forhold. Det var vist 2 Maaneder — jeg tror, Loven kom omkring 20. August —, de internerede sad uden nogen som helst Mulighed for at høre, hvordan deres Skæbne vilde blive, og det var dog Medborgere, som ikke sigtedes for Overtrædelse af dansk Lov eller i det hele taget for nogen Handling, som gik ud over, hvad der stod enhver dansk Medborger frit. Selve Behandlingen ved Grundlovsforhøret var forskellig for de internerede Kommunist og for de internerede, der her er Tale om. Den Lov, som blev givet i August 1941, gav ikke Domstolene nogen Mulighed for at bedømme den sigtede Forhold. Det var en rent formel Behandling, der fandt Sted, og et Forsvar ved det Grundlovsforhør var ingen Nytte til. Det Grundlovsforhør, som nu foregaar i Interneringssager, foregaar efter dansk Ret, og der er fuld og fri Adgang til paa enhver Maade at gøre de Rettigheder gældende, der sikrer den sigtede som dansk Statsborger.

Jeg haaber, at jeg har svaret paa de Spørgsmaal, som er stillet til mig. Jeg har svaret saa godt jeg kan, og jeg er rede til, naar jeg har mere fuldstændige og navnlig mere aktuelle Oplysninger, igen at tage Ordet og give de yderligere Oplysninger jeg kan.